

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

Humanæ salutis Monumenta, & Odæ variæ

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

In tabulam Christi discipulis conspecti. Ode Diclos Distrophos. LXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44973

In tabulam Christi discipulis conspecta.

Ode Dicolas Distrophos.

LXVI.

Improuisa simul nigro lux ignea cælo
Fulguris emicuit:
Turbatos horrore animos hiemisque malignæ
Nubibus assiduis
Exterret, trepidosque oculos præstingit, & acer
Lunine sepe ferit:
Ut quanquam certus radianti ex æthere fulgor
Sensibus incubuit;
Obtenebrata tamen stuperfactaque lumina tristis
Tempora noctis agant.
Non secus occisi tempestas dura magistri,
Exanimisque metus
Discipulos tristes effecerat, ut neque certis
Visa oculis Domini
Vel species vel verba nouam testantia vitam
Perdoceant pauidos.
Non haustu mens arcta hominum comprehendere possit
Munera tanta valet.
Illa tamen seu tarda, putes ignorave rerum;
Cordave dura nimis
Multiplices usus, ventura in secula mundo
Expediere boni.
Nam quicquid fidei obiciunt errorque metusque,
Ingenium vel inops,
Impietas, & suspicio malè credula veris,
Vel dolus illaqueans;
Omnia præsenti exemplo, iam testibus illis
Exsuperata iacent;
Nec quicquam reliquum dubij est mortalibus vlti;
Credere quin valeant
Quicquid præsa almo adscriptæ oracula Christo,
Quicquid Apostolica.
Felices aileò, dubio quos exuit omni
Sæpe oculata fides.
Dixa Dei sed qui credit, felicior ille est,
Nec petit inspicere.

VERI

VERITAS SPECTATISSIMA.

Non vim um dubitate vlt̄a; sed credite, vobis
Posse dari per me vincere mortis opus.

CHRISTO VIVEN. PERP. OMN.

DOM. APPELL, S.

In tabulam Ascensionis Christi.

Ode Tricolas Tetrasstrophos. LXVII.

Expers atmarae mortis, & hostium
Victor, triumphis perpetuis potens,
Solisque pervincens nitores,
Astra petit patriamque Christus.
Qui Patris amplum sponte reliquerat
Regnum, quietas & superum domos,
Mortalis & vitae labores
Pertulerat, vigilansque curas:
Celante numen corpore maximus
Hospes, paratus seruitum graue
Terris subire, atque inquietos
Usque dies tolerare & annos:
Et sumpta nostrae fortis, & ordinis
Incomparandis membra laboribus
Intendit, exercetque patris
Nutibus, imperiisque summi.
Ego peractis ipie periculis,
Seruus probatis officiis bonus,
Audire dilectusque natus
Promeruit, soliisque consors:
Præsensque nostris partibus addidit
Virtutis, alti & munera nominis,
Carnique diuinos honores,
Et proprium decus arrogauit.
Miratur ardens discipuli cohors,
Certò petentem numine sidera;
Nubesque subiectas prementem,
Vix oculis celerem sequuntur.

Regemque